

ПЕРШІ КРОКИ В АПТЕЦІ

PROVISOR CLUB

КРАВЧУК ОЛЬГА

м. Ковель

Я прийшла у свою професію більше двадцяти років тому, але початок ніколи не забуду. Я закінчувала коледж з червоним дипломом. Коли я пішла на свою останню практику перед екзаменом, я зрозуміла, що в аптеці я нічого не знаю, і маю все вивчити заново.

На початку своєї кар'єри мені було соромно не знайти препарат; було соромно не знати, що запропонувати за запитом клієнта; не потрібно було переживати, адже у спокійному стані, все набагато легше; не боятися говорити про зроблену помилку, а все з'ясувати і здобути досвід; бути впевненою у собі, тоді клієнти краще відносяться.

Я б хотіла порадити собі починати свою кар'єру на зміні з колегою, так ти відчуваєш себе впевненіше.

Найбільший мій страх – це не знайти потрібні ліки і відмовити людині.

Перший складний клієнт – це був наркоман, який просив Димедрол. Коли я відповіла, що немає, то він влаштував скандал, але на щастя зайшла людина і все обійшлося.

Завжди треба з чогось починати і не боятися ризикувати!

ТХОРЕЦЬКА ТЕТЯНА

м. Вінниця

Другий тиждень роботи. Я ще не встигла відчути себе впевненою, тільки вчилась тримати спокій і виглядати “я все контролюю”.

11:30. Заходить бабуся з електронним рецептом. Я відпускаю ліки і кажу про доплату. І в ту ж секунду все вибухає. Голос, обурення, “як це платно?”, “ви що, знущаєтесь?”. Черга дивиться, я стою і відчуваю, як всередині все стискається, бо це мій перший справжній скандал.

І я тоді вперше зрозуміла: фармацевт – це не тільки про ліки. Це ще й про витримати чужі емоції і не розсипатися самому.

АРТЕМЕНКО ОЛЬГА

м. Ніжин

Пропрацювавши в аптеці тижнів зо два, прийшла бабуся: "Таке горе на старості - воші". Придбала за-сіб від педикульозу, через пару днів фурією залітає до аптеки: "Що мені продали!!! Я голову відмити не можу, воно все склеїлося, забирайте товар назад!!!".

Ледве розібралися, що вона замість 20 мл, вилила на голову майже весь флакон і тримала замість 15 хв, 2 години "щоб краще подіяло", в результаті емульсія застигла... логічно, що ніхто їй нічого не повертав, флакон із залишками ліків полетів у мене (не попав:)).

Ну а ми з того часу всім наголошували не тримати препарат довше, ніж написано в інструкції.

СТАРЧЕНКО ЛЕОКАДІЯ

м. Луцьк

Мій найперший день в аптеці був ще під час практики. Мене розпитували, чи подобається мені професія, а потім просто сказали витирати полиці. Якщо чесно — зовсім не так я уявляла свій старт.

Я зітхнула, взяла ганчірку і почала працювати.

Тоді мені здавалося, що робота в аптеці — це красивий халат, консультації та знання про препарати. Але реальність виявилася зовсім іншою.

Аптека — це величезна відповідальність, постійне навчання, дисципліна і робота з людьми.

ТХОРЕЦЬКА ТЕТЯНА

м. Вінниця

Я досі пам'ятаю свій другий день стажування в аптеці. Мені здавалось, що я ще взагалі нічого не знаю, а мене вже залишили саму 😊

І саме тоді почалось усе й одразу. Людей було багато, черга росла просто на очах, а я ще половину препаратів не могла нормально знайти, бо тоді не було електронного зберігання й треба було пам'ятати буквально все: де що лежить, які аналоги, які дозування.

І саме в той момент прийшли інкасатори і майже одразу - жінка з електронним рецептом. Я стояла й думала, що зараз просто розгублюсь остаточно. Усередині паніка, а зовні намагаєшся тримати спокійне обличчя й не показати, як тобі страшно.

Пам'ятаю це відчуття, коли мозок одночасно намагається знайти препарат, зрозуміти програму, відповісти людям і ще не забути дихати 😊

Тоді мені здавалось, що я не впораюсь.

Але зараз я розумію: саме такі моменти найбільше загартовують. Бо хороший фармацевт - це не людина, яка ніколи не губиться, а людина, яка вчиться не здаватись навіть у стресі.

ШМИРІНА ВІКТОРІЯ

м. Харків

Вже 17ть років стажу на фармацевтичній посаді, але все одно пам'ятається той день, коли викликали на стажування в аптеку, як тремтіло серце, пульс зашкалював, був страх перед невідомим.

І ось цей день настав, білий халат, вже знайомий з коледжу, шапочка на голову (за це з мене трохи поглузували, сказали, що шапочки, то для коледжу залиш), блокнотик для записів.

Багато інформації про організацію роботи на комп'ютері, технічні моменти. Перший тиждень я прислуховувалась до відпуску ліків моїми колегами, в потім вже мене стали ставити за перший стіл!

І ось перший клієнт, як сьогодні пам'ятаю: запит був на бинт, я вже знала де їх шукати, але зовсім забула, що вони різні, схопила перший і все добре! Ура! Я можу! Далі, Цитрамон, водичка, Корвалол, пластир. Все легко! Але...

Бабуська протягує клаптик паперу з надписом "Актовегін", я даю, не з'ясувавши дозування, форму випуску...

Це перша помилка, я "попала" на гроші, ще їх не заробивши, розпач... Не все так легко...

Згадуючи це я посміхаюсь, скільки всього було, ситуації, скандали, помилки...

Щоб я хотіла порадити собі, коли тільки почала працювати:

1. Не переймайся, все вийде, бувають зльоти та падіння, це нормально.
2. Не все так гарно, як розповідали нам в коледжі про професію. Не ідеалізуй, щоб не розчаруватися.
3. Люди різні, але кожній людині подобається гарне ставлення.
4. Білий халат не завжди буде білим, будеш і підлогу мити, і полиці від пилу протирати, не ідеалізуй, ще раз кажу!
5. Дуже приємно, коли до тебе повертаються постійні клієнти зі словами подяки, від цього "розпускаються" крила.

6. Не боятися ставити питання. Навіть найдосвідченіші колеги, колись не знали елементарних речей.

7. Не намагатися бути "ідеальною" з першого дня - уважність важливіша за швидкість.

8. Люди запам'ятовують не тільки ліки, а й ставлення. Спокій і доброзичливість іноді лікують не менше.

9. Берегти себе від професійного вигорання: аптека - це марафон, а не спринт.

10. Не сприймати чужий поганий настрій на свій рахунок.

11. Вчитися постійно, бо фармація дуже швидко змінюється.

12. Довіряти своїм знанням - досвід приходить тихо, день за днем.

13. І головне: ти не просто "продаєш препарати", ти часто стаєш для людини першою підтримкою в момент тривоги.

Фармацевт - це зовсім не страшно і не складно, одного дня ти зрозумієш, що вже не боїшся питань та консультацій і насправді любиш свою професію.

КІПЕР ТЕТЯНА

м. Вінниця

Перші декілька місяців в аптеці мені було дійсно важко. Йшовши на роботу я очікувала, що моїх знань досить для якісної фармопії, для відпуску ліків, я вважала, що те що мене навчили в коледжі це вершина всіх знань і мені буде легко працювати тому, що я старанно вчила хімію, фармакологію, технологію ліків і всі профільні предмети.

Проте труднощі почались ще на етапі проходження стажування, виявилось, що знання, які в мене вкладали протягом трьох років пусті, з всієї тієї кількості інформації, можливо відсотків 20 мені знадобилось, а все решта потрібно було вчити з нуля і в дуже короткі терміни.

Справа в тому, що, навіть, фармакологія, яка є основою фармації, викладалась в коледжі на прикладі препаратів, яких вже

давно немає в аптеках, не кажучи вже про сотні аналогів, про які я і не чула. Реальність виявилась складнішою ніж розповідали викладачі на парах.

А ще через брак досвіду був присутній постійний страх, порадижити щось не те, коли до мене приходили люди, я сподівалась, що вони з випискою від лікаря і мені не прийдеється знову і знову просити поради в колег та завідувачої стосовно рекомендації препаратів, хоч вони мені ніколи не відмовляли в допомозі, було соромно за свої незнання.

Тому я намагалась вчити, вчити і вчити кожну вільну хвилину: перечитувала інструкції, розпитувала колег, слухала їх рекомендації, навчалась у медичних представників і згодом робота в аптеці почала приносити мені задоволення.

З'являлись постійні клієнти, яким я вже неодноразово допомагала. Я стала впевненою в своїх діях і рекомендаціях.

СТАРЧЕНКО ЛЕОКАДІЯ

м. Луцьк

Для мене «складний клієнт» — це був не конфліктний клієнт, а той, якого я просто не могла зрозуміти.

Що саме він хоче? Який препарат має на увазі? Як правильно допомогти?

Але найцікавіше те, що саме такі клієнти часто ставали постійними. І це дуже тішило мене, як працівника.

Тому зараз я навіть не можу сказати, що в мене були «складні» клієнти. Можливо, моя пам'ять просто залишила лише хороше.